

በፊታችን ዝግጁ የሆነ ገበታ

አይናችን ተከፍቶ ስላልታየን ነው እንጂ እረኛችን በፊታችን ድል ያለ ግብዣን አዘጋጅቶልናል። መዝ 23: 5 ላይ <<በፊቱ ገበታን አዘጋጅልኝ በጠቀጭ ፊት ለፊት ራሴን በዘይት ቀባህ ጽዋዬ የተረፈ ነው። >> የሚል ዘወትር የግርግር እና የሚጻጻጽ ቃል እናገኛለን። ከዚህ ቃል አንድ የሚላው ነገር በግባ ይህንን ግብዣ እንዳናስተውልና የእምነት እጃችንን ዘርግተን በረከታችንን እንዳናፍስ የጠት አዘምኖ ከበባ እንዳለ ነው።

ዳዊት መፈሳዊ አይኑ የተከፈተ ሰው ስለነበር በዚህ ቃል መሰረት አራት ነገሮችን በመፈሳዊ አይኖቹ እንዳየ ጽፎልናል። እነርሱም -

- በፊቱ መፈሳዊ ገበታ መዘጋጀቱ
- ጠት እንደ ከበበው
- የመፈሰ ቅዳሰ ቅባት እላዩ እንዳለ
- ጽዋው ጥልቶ መቅረፍረፍ (ለሌሎች የተረፈ በረከት እላዩ ላይ እንዳለ)

ዳዊት በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሀሳብ በተሳካ ሁኔታ አገልግሎ ያንቀላፋው በፊቱ የተዘጋጀለትን ሚዲያ በግባ ማጭና ሳያቋርጥ መውሰዱ ነው። ይህ የእንዳንዳችን ሀላፊነት ሲሆን ጥሩ መሪዎች እና ዲሲፕሊን የሚልግ ጉዳይ ነው። መዝ 85: 13 እና 16 ላይ <<ሕዝቤ ሰምኝ ሲሆን እስራኤልም በመንገዴ ሄደው ሲሆን ከሰንዶ ስብ ባበላቸው ነበር ከአለቱም ሚር ባጠባቸው ነበር >> የሚል ከመዝ 23: 5 ጋር ተመሳሳይ ሀሳብ ያለው ቃል እናገኛለን። እኔ "ከሰንዶ ስብ ባበላቸው ነበር ከአለቱም ሚር ባጠባቸው ነበር" የሚል ሀሳብ ባነበብሁት ቁጥር ጉጉቴን ይጨምረዋል። ይህ ቃል የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማትንና እና ምሁራን መተላለፍን ያለመን መፈሳዊ በረከት ነው የሚሳየን። በሁለቱም በተጠቀሱ ቃላት ላይ የእግዚአብሔርን ጫካም እረኝነት እና የእኛ ለምሁራን መስጠት የሚመጣውን በረከት ነው የምናየው።

አዎ እርሱ ቸር ነው ገበታን አዘጋጅቶልናል። አሰ 25: 6 ላይም <<የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ለህዝብ ሁሉ በዚህ ተራራ ላይ ታላቅ የሰባ ግብዣ ያረጀ የወይን ጠጅ ቅልጥም የሚላቸው የሰቡ ነገሮች የጥሩና ያረጀ የወይን ግብዣ ያደርጋል >> የሚል ክርስቶስ ከመጣቱ ከብዙ ዘመናት በፊት የተተነበየ ትንቢት የምናገኝ ሲሆን ይህም የትንቢት ቃል በክርስቶስ መጣት እና ትንሳኤ በከፊል የተፈጸመ እንደሆነ የሚሆን ቅዳሰ አዋቂዎች ይሰማሉ። በዚህ ቃል ላይ ያሉ አገላለጾች እጅግ የሚጻጹ ሲሆኑ ከእግዚአብሔር መፈሰ ጋር በሚኖረን የጠቀሰ ሀብት ስለምናገኘው ድል ያለ በረከት የሚገር የተሰፋ ቃል ነው። እንደት ታዲያ ይህን የመለለ ድንቅ ተስፋ ሳለን ዳር ዳር እያልን ዘመናችን እንደምንፈጅ አይገባኝም። አሰ 55: 2 ላይም <<አድምጻችን በረከትንም ብሉ ሰውነታችንም በሮማ ደስ ይበለል። ጀርሃችንን አዘንብሉ ወደ እኔ ቅረቡ ስሙ ሰውነታችንም በሕይወት ትኖራለች >> በሚለት ግብዣንና የግብዣውን ወጠቅ ያሳየናል።

ምንም እንኳን በተለያዩ ብዙ የሚሆኑ ቅዳሰ ክፍሎች ይህንን ድል ያለ ግብዣ እስከንጠብብ እንደንበላ ተደጋግሞ ብንጋበዝም ምላሻችን አሳዛኝ እየሆነ ነው ያለው። መዝ 106: 15 እንደሚገር የለመነውን (ረብ እና ዘለቄታ የሌላቸውን ነገሮች) እየሰጠን ለነፍሳችንን ግን ክሳት እየላከ ያለ ይመስለናል። በዚህ አካሄዳችን ምን ያህል ነፍሱ እንደምንገዝን በጭንጭም ሲሆን እንምክራለን። የሚጠብቁ የሚረቡ እና ወንዝ የሚሻግሩ ነገሮች ልባችንን ቀመ። ጉልበታችንን እንግደች በለት። ግብዣው ላይ በግባ መገኘት ደከምን። አቃተን.....

በጭንጭ ዙሪያ ጥቂት ልቦናና ጽሁፊን ልቋጭ። ማቴ 5: 6 ላይ <<ጽድቅን የሚሰና የሚጠውብዱን ናቸው ይጠባባሉ >> የሚልው የጌታችን የተሰፋ ቃል የተዘጋጀውን ግብዣ ለሚሰኝ ቁልፍ ቃል ነው። <<ረሀብኝ ጥማት >> ለመፈሳዊ ለውጥ እድገት ትልቅ ሜን ይጫወታሉ። እነዚህ ሁለቱ ሞላሮች ከሌሎችና ረብ በሌላቸው ነገሮች አእምሮአችንን እና ወሳኝነትን የምንጥላ ከሆነ ለመፈሳዊ ነገር ያለን ጉጉት ስለሚጠብቁ እና ስለሚጠቁ ከዚህ መላኮታዊ ግብዣ ተቋቋሽ እና ባለ እድል መሆን ያቅተናል። እውነተኛ መፈሳዊ ለውጥን የምንፈልግ ከሆነና እረኛችን በረከትን የምንፈልግ ከሆነ በመሰረታዊ ደረጃ ይህ ረሀብኝ ጥማት ወደ ህይወታችን እንዲመጣ ትጉህ መሆን ያስፈልገናል፤ የትጉ ነፍስ ትጠባባለች ይላልና። ስለዚህ ይህ ረሀብኝ ጥማት እንዲመጣ የሚከተሉትን ነገሮች እናድርግ። -

- የክብርን ጌታ ያለማሰለስ እንሻ
- ረዘም ያሉ የጾም ጊዜዎች ይኑሩን
- በሰማንም ባይሰማንም የጸሎት ዲሲፕሊን ይኑረን
- ከቃሉ ጋር ጠንከር ያለ ህብረት ይኑረን (እናጥናው እናሰላስለው)
- አዘምና ድንዛዜን (የክፉን ስራና ተጽእኖ) እየተቃወምን እንጸልይ
- ከጌታ ጋር ያለንን ህብረት የማደባደብዘው ነገሮችን በጫጫን ከሕይወታችን እናባር

ከላይ የተጠቀሱትን ተግባራዊ እርምጃዎች ሳናሰልስ ረዘም ላሉ ጊዜዎች ስናደርጋቸው በወጣት ሂደት የሚከተለው ኦዲት ወስጥ እራሳችንን ልናገኝ እንደምችል (ቀምጤ አይቻልም) በድፍረት እናገራለሁ -

እግዚአብሔርን በጽኑ መኝት---->መንፈሳዊ ረሀብና ጥማት---->የጠለቀ ጸሎት----->መንፈሳዊ መረዳት----->የጨዋ መንፈሳዊ ረሀብና ጥማት----->መንፈሳዊ በረከት----->የጨዋ መንፈሳዊ ረሀብና ጥማት----->የጨዋ መንፈሳዊ መረዳት-----
 -->የጨዋ መንፈሳዊ በረከት ----->ይቀጥላል (ማብቂያ የለውም)

ለማጠቃለል እግዚአብሔር በልጁ በአያሱስ ክርስቶስ የሚገኝ ግብዣ እንዳዘጋጀልን እጅግ ብዙ ማረጃዎች አሉን፡፡ ይህንን ግብዣ ዝም ብዙን መሳፈል አንችልም፡፡ ቆላ 1:12 <<በቅዱሳን ርስት በብርሀን እንድንካፈል ያበቃንን>> እንደሚል ከዚህ በረከት የምንካፈለው በብርሀንና በብዙ መረዳት ነው፡፡ ስለዚህ ከላይ ባለ ጥቅስ ላይ <<ጀርአችሁን አዘንብሉ ወደ እኔ ቅረቡ ስሙ ሰውነታችሁም በሕይወት ትኖራላች>> እንደሚል ወደ እርሱ ያለማሰለስ እንቅረብ!!

በቀለ ብሎጅ(ዶ/ር)

240-330-5004

beke_abay@yahoo.com

